

ארקדי זידס

חקירה של פרקטיקות אמנותיות-חברתיות בחברה הישראלית ביחס למצב הגלובאלי. נוסף על כך, החלטנו מראשית חקירתנו האצרותית להעמיד את המחול 'כשווה בין שווים' עם יתר האמנויות החזותיות, לא לעסוק במחול רק מתוך התבוננות מדיומלית, אלא לברר את כוחו ואת הפוטנציאל הכוריאוגרפי הטמון בו לעסוק בשאלות פוליטיות, חברתיות וכלכליות (גם אם הדבר כמעט ואינו ניכר במחול הישראלי העכשווי).

ניתן, אם כן, להבחין בשני צירים מרכזיים סביבם נעה התערוכה 'צעדים בוני אמון' - קהילה ומרחב ציבורי. העבודות השונות והמגוונות בתערוכה מאפשרות מבט בוחן וביקורתי אודות כוחו וכישלונו של הגוף, אודות המחול ככלי לבניית קהילה, אודות היחס בין צופה ותנועה כאובייקט, ואודות האתגר שבגוף ובאובייקט החי והנע אל מול וביחס לחלל המוזיאון ולתפיסת האוסף, המחקר והארכיון כפי שהם מיוצגים על-ידי המוזיאון. המחול שבחרנו להציג ולהתייחס אליו בתערוכה זו נוצר על-ידי כוריאוגרפים היוצרים לראשונה עבודה המיועדת, בראש ובראשונה, לחלל מוזיאלי, כמו גם על-ידי אמנים חזותיים אשר המחול מהווה עבורם כלי לרפלקסיה אישית או לפעולה במרחב הציבורי והקהילתי.

משתתפים:

טרייסי אמין, יסמין גודר, דן גרהאם, אלונה הרפז, מארי ויגמן, ארקדי זידס, נבט יצחק, קבוצת ממה, באבט מנגולד, מרינלה סנטורה, סרג'יו פרנו, אנה קיי. אי., מייק קלי.

אוצרים: דרורית גור אריה ואבי פלדמן

המרחב הציבורי, ובכללם המוזיאון והגלריה, אינם שדות פעולה ומחקר הזרים למחול העכשווי. החל משנות ה-60 של המאה ה-20 אנו עדים לפועלם של כוריאוגרפים ורקדנים אשר ביקשו לאתגר מסורות מחול קודמות וליצור כוריאוגרפיות בין אם במרחב המוזיאלי, ובין אם על גגות בניינים. לא ניתן לדבר על המחול העכשווי מבלי להתייחס לקולקטיב הפתוח Judson Church Theater שהוקם בניו-יורק בשנת 1962, אשר בין מייסדותיו ניתן למנות את הכוריאוגרפיות הנודעות איבון ריינר וטרישה בראון, שלצידן פעלו יוצרים נוספים מתחום המחול כמו גם מתחומי אמנות אחרים, כדוגמת רוברט מוריס ומרס קאנינגהם.

דיאלוג בראשיתי, מורכב ומרובד זה של המחול העכשווי עם אמנים חזותיים, מוזיאונים וחללים אלטרנטיביים, תרם לעיצובו של מחול ניסיוני המושתת על תנועה יומיומית, בנאלית, אקראית ונטולת הבעה אקספרסיבית, והוא נותר בעינו גם כיום. מנקודה זו קרבה הדרך לכינונו ולביסוסו של שיח מחול עכשווי המאפשר שפה וחשיבה מחודשים, אליו נכסף המרחב המוזיאלי בעיקר בשנים האחרונות כאשר הוא קורא למחול לשוב, כלאחר כבוד, אל בין כתליו.

אודות התופעה הזו בה המחול חודר אל חלל המוזיאון ומשמעותה, ואודות הקשר שבין אמנות המחול לבין אמנות חזותית, אנו מבקשים להרחיב בתערוכה ראשונה מסוגה בישראל. נקודת המוצא שלנו הושתתה על ההכרה, כי חלה עלינו החובה והזכות לבחון ואף לבקר את המחול העכשווי, הישראלי והבינלאומי, ביחס לאג'נדה הרחבה שביסס מוזיאון פתח-תקוה לאמנות בעשר השנים האחרונות, כאשר חרט על דגלו

מוזיאון פתח תקוה לאמנות 'צעדים בוני אמון'

יסמין גודר

